

[Korsgaard.]

det er rimeligt, man statsbeskatter uden at kommunalbeskatte. Nu faar vi jo se, hvad Fremtiden vil bringe. At der ikke kommer noget ud af det i denne Rigsdagssamling, turde være nogenlunde givet. Det er jo det mærkelige, at man ellers paa andre Omraader er ude om at faa saa store Skattebeløb som muligt, men naar vi staar over for Brugsforeningerne, synes denne Interesse ganske at have tabt sig. Men over for Aktieselskabsbeskatningen er Interessen levende, og som det blev fremhævet af en af Ordførerne for Erhvervenes Skatteudvalg i dets Møde med Udvalget, er det jo saa inderligt sandt, at med den Beskatning, man nu har, lægger man praktisk talt store Hindringer i Vejen for overhovedet at danne Aktieselskaber, i hvert Fald Aktieselskaber, der har nogen Mulighed for at tjene noget videre; og som vedkommende ogsaa sagde, hvad jeg mener er fuldkommen rigtigt, har Forholdene nu engang udviklet sig saaledes, at uden Aktieselskabsformen er der en Mængde Virksomheder, der overhovedet ikke vil kunne etablere sig. Jeg tror derfor, det erhvervsmæssigt set er en daarlig Foranstaltning, at man beskatter Aktieselskaber saa voldsomt, som man gør.

Og naar man nu med Hensyn til denne Beskatning gerne vil give det Udseende af, at man lempet den, naar der ikke udbetales rigeligt i Udbytte, vil jeg sige, at det er noget, man paastaar, men det er jo i Virkeligheden slet ikke noget, man gør. Jeg vil endda gaa saa vidt, at jeg vil sige, at de Selskaber, der i den Forventning, at man vil behandle opsparde Penge lempeligt, har drevet den Udbyttepraksis at have store Reserver, efter min bestemte Overbevisning har begaaet en stor Fejl. Man kan nu engang her i Landet ikke lide, at Aktieselskaber tjener mere end en 6—7 pCt. Tjener de noget derudover, skaber det en vis Uvilje. Jeg tror, jeg fra denne Talerstol tidligere har givet Udtryk for, men ønsker at gøre det igen, at jeg ikke begriber, at man ikke udbetaler snart sagt alt det, man tjener, saaledes at man maa skaffe sig Penge igen ved at udvide Aktiekapitalen tilsvarende. Naturligvis har jeg ogsaa Interesse for Virksomhederne, men jeg har den kapitalmæssige Interesse, at Selskaberne altid maa hvile paa stor Aktiekapital og i meget mindre Grad paa store Reserver, for dem har man ikke nogen Glæde af — det har kun Skattevæsenet —, ikke nær saa stor Glæde af, som man har af en stor Aktiekapital. Denne Fremgangs-

maade kan Aktieselskaberne naturligvis efterhaanden følge. Ja, det er egentlig noget, de burde have gjort, medens Tid var, for nu er det altsaa dyrt at være et nogenlunde velkonsolideret Selskab.

Det er ikke alene det, at Selskabsbeskatningen er haard, men den er ogsaa opbygget paa en saadan Maade, at den er vanskelig at forstaa. Fra mit Partis Side er der indleveret Ændringsforslag, der tilsigter at gøre Lovens Regler enklere paa dette Omraade. Ændringsforslagene blev naturligvis indleveret til den Tid, der var fastsat af Udvalgets Leder for Indlevering af Ændringsforslag, men ikke des mindre blev det sagt, at nu var det for sent, nu kunde man ikke gennemarbejde Forslagene. Dette kan jeg kun karakterisere som noget mærkeligt, men man oplever jo meget mærkeligt i disse Tider. Paa den anden Side maa jeg dog sige, at det, at vi har indleveret vore Ændringsforslag, har givet Finansministeren Anledning til i Udvalget at sige — og det ønsker jeg at gentage her —, at der i den kommende Tid, forhaabentlig allerede i den kommende Sommertid, i hvert Fald meget tidligt i den kommende Rigsdagssamling, gennem Departementets Arbejder vil blive gjort Forsøg paa at simplificere disse Love — og vi vil jo sikkert igen til Efteraaret komme til at staa over for at skulle have Skattelovene forlænget i nogenlunde samme Skikkelse.

Jeg henstiller til den højtærede Finansminister at udtale sig om dette Problem, for det er for mig en overmaade vigtig Ting, og jeg er overbevist om, at det ogsaa for en Række af Virksomheder her i Landet er af meget stor Betydning.

Med disse Bemærkninger kan jeg gentage, hvad der for saa vidt fremgaar af Betænkningen, at de konservative Medlemmer af Udvalget indstiller de stillede Ændringsforslag og derefter det ændrede Lovforslag til Vedtagelse.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Retoft): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at de Konservatives Ændringsforslag var indleveret i rette Tid. Naar man hænger sig strengt i Formaliteter, er dette muligvis rigtigt, men Ændringsforslagene er indleveret den 6. Marts, efter at de fra flere Sider havde været efterlyst, og denne Dato var et meget sent Tidspunkt for Indlevering af saa vigtige Ændringsforslag.